

der sidst behandlede en Lov, hidtil stadigt været det, der har forlangt Fællesudvalg. Saaledes som vor Forsatning nu foreligger fra 1866, kan det foreslaaes af begge Thing, og det ene Thing er nødt til at følge efter, naar det andet Thing tager Beslutning om Fællesudvalg, men vi have ikke hidtil havt det Tilfælde i vort constitutionelle Liv, at det Thing, der sidst behandlede en Lov, har undladt at forlange Fællesudvalg. Var der nogenømhøjest Udsigt til, var der nogenømhøjest Tanke om, at man kunde komme til at forenes med det andet Thing, vilde jeg ikke fraraade, at man her begjærede et Fællesudvalgs Nedsættelse; men de Omstændigheder, jeg har paarbejdet mig, ere for mig et saa klart Bevis, som Noget kan være, paa, at der ikke vil kunne opnaaes nogen Mægling. Landstingets fuldstændige Tilbagevenden til sin tidligere Beslutning, Justitsministerens Tilskyndelse til det om at gjøre det og det andet Things Undladelse af at beslutte Fællesudvalg ere for mig saa talende Omstændigheder, at jeg ikke seer, hvad der kan opnaaes ved, at Sagen gaar til et Fællesudvalg.

Frederiksen: Ligesom min ærede Side-mand finder jeg ganske vist, at der er udviist Mangel paa Smødelommen fra Landstingets Side, ved at det ikke har foreslaaet Fællesudvalg nedfat. Jeg finder dette mærkeligt og billiget det ikke. Men fordi Landstinget ikke har viist sig imødelommende, derfor forekommer det mig ikke, at vi heller ikke skulle gjøre det; jeg troer tværtimod, at dette snarest indeholder en Opfordring for os til ikke at undlade nogetømhøjest Middel til at komme til et praktisk Resultat. Jeg for mit Vedkommende lægger den største Vægt paa, at Rigsdagens Samlinger maae medføre praktisk Udbytte, og jeg skal, saavidt jeg er istand dertil, steds tilraade ethvertømhøjest Middel, som kan føre til et saadant praktisk Udbytte. Det ærede Medlem her ved Siden af meente ikke, at der var nogen Udsigt dertil. Jeg skal ikke kunne afgjøre det, men ialfald bør vi gjøre ethvert Forsøg, inden vi opgive at komme til et saadant Resultat.

B. Christensen: Jeg deler ganske de Anskuelser, vi have hørt udtale af de ærede sidste Talere med Hensyn til Ministeriets og det andet Things Holdning i denne Sag. Jeg behøver vist ikke at sige, at der er Saa i denne Kreds, som ikke baade med sig selv og med deres Nærmeste omhyggelig have overvejet, hvad der vel var at gjøre under disse Omstændigheder. Jeg har ogsaa deeltaget i saadanne Raadførelser med Flere, og jeg tør sige, at vi Alle vare enige om, at vi nærede stor Tilbøielighed til strax at stille os saaledes ligeoverfor det Påserede, at vi paa ingen Maade vilde foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg. Derimod tænkte vi, at Stillingen kunde være noget anderledes for os, naar et Udvalg blev foreslaaet af Andre, saaledes som det nu er blevet Tilfældet ved Forslaget af det ærede Medlem for Maribo (Frederiksen). Vi meente nemlig, at denne Sag i og for sig er saa ubetydelig, at vi Intet bortgave af Things Bærdighed ved at sætte os ud over den Holdning, jeg allerede har karakteriseret, og som formentlig er viist ligeoverfor os, men at vi vilde gjøre bedre i at opsætte at vise en bestemt Opførelse indtil alvorligere og vigtigere Tilfælde, navnlig saadanne Tilfælde, med Hensyn til hvilke dette Things hele Vægt og Indflydelse berøer paa, at det i Gjerning viser, at det har en Villie og vil holde fast ved denne Villie. For mit Vedkommende vil jeg i denne ubetydelige Sag og under disse Omstændigheder, trods Landstingets Mangel paa det Hensyn, som jeg troer, det ene Thing maa ønske at vise det andet, og trods den Holdning, som Ministeriet har viist i denne Sag, hvilken jeg datter endnu mere, stemme for Forslaget om, at vi nedsætte et Fællesudvalg. Jeg vil stemme derfor, idet jeg gjentager den Bemærkning, at det er, fordi jeg i Smaating og i ringe Tilfælde anseer det mindre vigtigt at vise Fasthed, og jeg anseer virkelig denne Sag for ubetydelig.

A. Sage: Jeg troer, at der er flere ærede Medlemmer foruden mig, som ikke have tænkt sig, at man ikke skulde gaae ind paa Forslaget om Nedsættelsen af et Fællesudvalg.